

ikke finde det Hensigtsmæssigt, at der i Forretningsordenen blev optagen en Regel om, at Rigsdagsmand, i Tilfælde af Udeblivelse over den almindelige Orlov, skulde tabe Diæter, indtil de atter indfandt sig i Forsamlingens Møder. Vi have ikke villet indlade os paa Spørgsmaalet om Diæter, og mindst for dette enkelte Tilfælde. Det kan jo være, at en Mand er reist hjem, og at han ikke har været istand til at fuldende sit Grinde saa hurtigt, som han troede inden Afreisen, men at han først saa siddigt er bleven dette vaer, at han ikke itide kan begjere tilstrækkelig Forlangelse. Da Forholdene overhovedet kunne være meget forskellige, have vi meent, at man ikke kunde indlade sig paa den foreslaaede Regel, der kun tager Hensyn til et enkelt Tilfælde, og det paa en vistnok ufyldstgjørende Maade.

Blæk: Forsamlingen vil see, hvad Hensigten er med mit Forslag; den er alene den, at man viser Forsamlingen den Opmærksomhed, paa en Maade at sige Farvel; thi at man skal anmelde for Formanden, naar man reiser bort, og ligeledes anmelde for Formanden, naar man kommer igjen, det er deri, at man stiger: mit Forslag er strengt, men jeg troer ikke, at det kan kaldes strengt i nogen Maade at vise Forsamlingen den Opmærksomhed. Derimod troer jeg, at alle de andre Forslag indeholde noget virkelig Strengt, i det at man skal erhverve Orlov, og jeg troer ikke, man bør det, eller at Forsamlingen skal afgjøre, om et Medlem maa reise bort eller ikke, det er Noget, som bør overlades til Enhver selv at handle i denne Henseende, saa at han kan forsvare det for sine Vælgere og Folket, og selv, om vi reise hjem og blive reent hjemme, vil Forsamlingen da tvinge os til at komme igjen tilbage? det er ikke den, der har valgt os og kan altsaa hverken give Lov at reise eller tvinge os til at komme igjen. Det Forslag, som Comitéen nu har optaget, gaaer ud paa 14 Dage, ja, det er meget rigtigt, men jeg sætter nu, man skulde reise gjennem Sjælland og Derne lige op til

Skagen, og man skulde have Bud til Kjøbenhavn for at faae Orlov til at blive igjen et Par Dage hjemme, det vilde vistnok være et altfor strengt Forslag. Nu har den ærede Referent meent, at ved Navneopraab havde man en Control for Udeblivelsen; skulde Navneopraab tjene til en Control, saa fik vi Navneopraab ved ethversomhelst Forslag, og dette vilde vistnok være urigtigt. Der er nærmest et under Nr. 70 stillet Forslag, som jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger ved, da det nærmer sig meest mit, det er det, som gaaer ud paa, at en Rigsdagsmand kan reise bort i 6 Dage, uden at anmelde det; men jeg maa igjen her oplyse, hvad jeg mener, det er, at 6 Dage kunde man, reise uden at melde sig; det kunde lade sig gøre for dem, som bøde her i Omegnen, men, naar man kommer tilbage til den syvende Dag, saa kunde man reise atter 6 Dage, og igjen 6 Dage og man kunde blive saaledes fremdeles ved og det vilde være meget uheldigt. Desuden hele vort Controlvæsen kan kun ligge i de Ord, at man gaaer til Formanden og stiger: jeg har Forsald; deri har man opfyldt hele den offentlige Control, som det er muligt at give. Naar man nu betænker, at der sidste Gang vare 133 Medlemmer, som unddroge sig Navneopraab, hvorledes kunde det regnes paa an den Maade, end at man melder sin Udeblivelse og det indføres i Tidenden; hvorledes kan Formanden holde nogen Control med Forsamlingen, enten den var halv eller heel, naar de saaledes kunne reise væk? Jeg skal intet videre tilføie i denne Anledning, da jeg med Flere har begjert Navneopraab for at vise, hvem der vil have Control og hvem der ingen vil have.

Rettelser.

Nr. 26 Sp. 15. L. 17 f. n. Ordene: „og imellem Nr. 62“ udgaae.
Sp. 15. L. 10 f. n. „62“ læs „61“; „61“ læs „62“.